

*'De Geest van de Heer rust op mij, want hij heeft mij gezalfd.
Om aan armen het goede nieuws te brengen heeft hij mij gezonden,
om aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken en aan blinden het herstel van hun zicht,
om onderdrukten hun vrijheid te geven, om een genadejaar van de Heer uit te roepen.'*

Lucas 4

Januari 2010

Lieve vrienden,

In het bovenstaande Bijbelgedeelte maakt Jezus duidelijk, waar Hij voor kwam. Jezus zegt het op zo'n ontwapende manier, dat niemand hier tegen kan zijn. Jezus kwam om "het goede" te brengen.

Aan het einde van zijn leven zegt Jezus, dat Hij ons (zijn discipelen) uitzendt, zoals Hij is uitgezonden. Dat brengt zo'n prachtige "kerstboodschap" plotseling op een heel andere manier een stuk dicht bij onszelf. Hoe is het evangelie "goed nieuws" voor onze omgeving? Een uitdaging voor 2011.

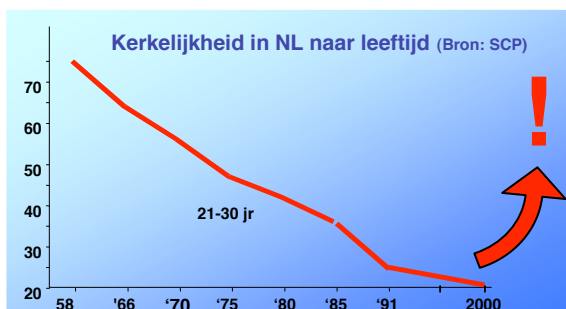
Een nieuwe rol en een nieuwe fase

Het afgelopen jaar is in no-time voorbij gevlogen. In mijn beleving gaan de jaren steeds sneller voorbij. Het voorjaar van 2010 stond nog in het teken van het overdragen en afronden van mijn taken bij NSV. Vanaf de zomer ervaar ik, dat er echt een nieuwe fase is aangebroken. Eén van de gaven die God mij gegeven heeft ligt meer op het visionaire vlak, gecombineerd met de gave van geloof. Na de zomer merk ik dat die visionaire kant opnieuw ruimte heeft gekregen.

Opnieuw Nehemia ?

Als christenen zijn we in Nederland een minderheid geworden. Ik merk daarin bij velen een soort berusting. Daar zit een reële kant aan. Maar het stuit bij mij ook op verzet, want dit wordt volgens mij zomaar een "selffulfilling prophecy".

Toen ik uitgenodigd werd als directeur bij de Navigators, was mijn vraag aan God opnieuw "Heer, wat wilt U?" Ik had het idee dat God opnieuw tot me sprak door het verhaal van Nehemia. Ik was niet heel enthousiast, want het voelde een beetje als oude koek. Met dat verhaal leef ik sinds de start van mijn rol als staf bij de Navigators. "**Heer, hebt U niet iets "fris" voor mij?**" "Nee, ik wil dat je hier opnieuw mee aan de gang gaat." Ik had wel een direct een idee wat God ermee wilde. De onderstaande grafiek is al vaker voorbij gekomen.

Het symboliseert mijn heilige ongenoegen¹, waar ook een deel van mijn passie uit voortkomt. De laatste jaren zei ik tegen mensen om te prikkelen: "**Als het in 50 jaar naar beneden kan, dan kan het ook in 50 jaar naar boven!**"

Natuurlijk besef ik dat iets "afbreken" doorgaans sneller gaat, dan iets opbouwen. Maar ik kreeg het idee dat God nu tegen me zei: "**Ga jij er maar voor staan.**" Daarmee werd het echt serieus en kwam het voor mij plotseling dichtbij. Durf ik zelf werkelijk te geloven, dat het mogelijk is? Of wordt ik dan **een Don Quichot?** Ik ervoer een spagaat in mijzelf. Ik geloof dat Jezus voor alle mensen naar de aarde is gekomen. Daarom is het van belang niet bij de pakken neer te zitten, maar te zoeken naar nieuwe wegen. Ik geloof dat er veel mogelijk is, maar tegelijk weet ik dat allerlei mensen de uitdaging te absurd, te groot en niet reëel vinden. Er voor gaan staan was plotseling veel spannender dan ik had gedacht. Ik realiseerde me, dat Jezus aan zijn 11 discipelen, eigenlijk een nog veel onmogelijker opdracht had meegegeven.

Een absurde visie? Een onderzoekje

Toen ik van de zomer met dit spanningsveld worstelde kreeg ik het idee om deze uitdaging eens met een aantal christelijke leiders in Nederland te bespreken en hen te vragen, hoe zij tegen deze uitdaging aankeken. Om bij het verhaal van Nehemia aan te sluiten, gaf ik mezelf de rol van de man uit Juda, die Nehemia bewust maakt van de slechte situatie, waarin Jeruzalem zich verkeerd. Eigenlijk besepte ik direct, dat als ik dat ga doen, dan ga ik horen dat er bij velen hetzelfde verlangen bestaat, maar dat weinigen dat hardop "durven" uitspreken, omdat het zo onrealistisch klinkt. Inmiddels heb ik de afgelopen maanden zo'n 25 oudere en jongere "leiders" hierover gesproken. Ik ben verrast door de vele positieve reacties, die ik heb gekregen. Er is een groot verlangen om ermee aan de slag te gaan. Een reactie van een gerespecteerde

¹ Omdat landelijke onderzoeken met grote tussenpozen plaatsvinden, is het niet gemakkelijk om recente ontwikkelingen te monitoren.

dominee was: **“Ik vind het “doodeng”.... Maar ik wil er helemaal voor gaan.”** De visionaire types gaan er gemakkelijker in mee. De realistische types willen vooral weten, **hoe** we dit kunnen gaan aanpakken.

Het was niet mijn bedoeling om zelf al “het plan” te maken. Ik wilde – als eerste stap - alleen de uitdaging prominenter op de agenda zetten. Ik denk dat het een uitdaging is, die we met z’n allen in Nederland moeten oppakken. Zoals de muur van Jeruzalem met vereende krachten werd gebouwd, zo zijn ook wij met z’n allen tot veel meer in staat dan we denken. Eén ding lijkt in ieder geval duidelijk. Kerken moeten hun missionaire roeping tot een hoge prioriteit maken. Als de “harde kern” van christenen in Nederland met 5% per jaar gaat groeien is er in de komende decennia veel meer mogelijk dan we ons realiseren. Een groei van 5% per jaar lijkt haalbaar. De realiteit is dat we dat momenteel niet halen. Inmiddels heb ik er vijftien bladzijden over vol geschreven. Mocht je het interessant vinden, dan stuur ik je het document graag toe en ben ik geïnteresseerd in je feedback. (jelle.jongsma@navigator.nl)

Persoonlijk vind ik dit een interessant en spannend traject – dat vooral gaat over de lange termijn. Maar - voor alle duidelijkheid – het vormt vooralsnog maar een klein stukje van mijn rol als directeur bij de Navigators. Het gaat bovendien niet zo over de Navigators, maar over het koninkrijk van God in Nederland. In deze fase wil ik een aangever zijn. We zullen zien hoe dat zich dat verder ontwikkelt. *To be continued.*

Hoe gaat het met de Navigators?

Ik denk dat het goed gaat met de Navigators. De overdracht van het leiderschap van NSV naar Joost van Heusden is erg goed gegaan. De nieuwe franchise-overeenkomst heeft veel duidelijkheid gegeven en daarmee ook rust gebracht. NSV ontwikkelt zich erg goed. Niet alleen in aantallen, maar er wordt ook een verdiepingsslag gemaakt. Deze gaat ondermeer over de cultuur die past bij Gods koninkrijk in onze gemeenschappen. Hoe gaan we met elkaar om?

Meer dan eens krijg ik de vraag hoe de samenwerking met mijn mededirecteur Bernard verloopt. Ik kan niet anders zeggen dat ik het een enorm voorrecht vind, dat we het samen mogen doen. Ook nu na ruim een jaar samen optrekken, ervaren we nog steeds dat we enorm op “dezelfde bladzijde” zitten. Door onze verschillen in persoonlijkheid vullen we elkaar heel goed aan.

Het afgelopen jaar is er veel geïnvesteerd in de interne organisatie van de Navigators. Door de forse groei van de organisatie en de beperkte capaciteit in de landelijke leiding de laatste jaren moesten we een inhaalslag maken. Vooral Bernard heeft hier een enorme prestatie geleverd.

Jonge professionals “LifeNet” – de volgende fase

Een belangrijke prioriteit in mijn nieuwe rol ligt bij het uitbouwen van het werk onder jonge professionals. Met een aantal christelijke organisaties hebben we geconstateerd dat er onvoldoende voor deze doelgroep

gebeurd. Dat is een gemiste kans, omdat juist deze groep een groot verschil kan maken in kerk en maatschappij.

Bij de Navigators betekent dat de verdere ontwikkeling van LifeNet samen met **Jozua Ros**. Jozua is – de laatste vijf jaar - de pionier van LifeNet, dat zich momenteel vooral richt op de levensfase direct na de studententijd. Het is een periode van transitie, die niet altijd vanzelfsprekend is. Momenteel zijn er zo’n 250 afgestudeerden betrokken in zo’n 25 plaatselijke LifeNet groepen. Het doel is om de deelnemers te helpen in de uitdaging die deze specifieke levensfase biedt. LifeNet is daarin vooral ondersteunend, en zeker niet kerk vervangend.

Nu LifeNet zo’n 5 jaar bestaat, zijn we nu bezig met een herbezinning op onze koers en aanpak. Daarnaast willen we het team dat hierin betrokken is fors uitbreiden. We denken hierbij natuurlijk aan veel vrijwilligers. Maar we zoeken ook mensen, die bijvoorbeeld 1 dag per week beschikbaar zijn om dit werk verder uit te bouwen. Mocht je hierin geïnteresseerd zijn, dan kun je contact met me opnemen.

IMPACT-netwerk – een bijzondere samenwerking

Een ontwikkeling waar ik ook erg enthousiast over ben is dat we met 4 andere organisaties, die een zekere relatie hebben met jonge professionals hebben, de handen ineen hebben geslagen om gezamenlijk op te trekken onder de vlag van **IMPACT netwerk**. IMPACT netwerk bestaat al zo’n 12 jaar, maar het lukte niet om op eigen kracht de ambities voor een volgende groeifase te realiseren. Na een stevig proces is daar een unieke samenwerking uit voort gekomen. Zelf ben ik betrokken in het bestuur van IMPACT. Eén van onze staf is voor 1 dag per week betrokken in het MT van IMPACT, zodat de afstemming onderling optimaal kan zijn.

CEO’s over geloven - op de Erasmus Universiteit

Onze dochter Suzanne is inmiddels derdejaars lid bij NSR. Dit jaar is ze voorzitter van de Dies-commissie. NSR richt zich in de week van de Dies juist altijd op studenten, die geen lid zijn. Dit jaar zal de opening van Dies-week in de Aula van de Erasmus Universiteit plaatsvinden middels een Forum-gesprek met als thema : **“De relevantie van geloven voor succesvolle CEO’s.”** Ondermeer oprichter van uitzendbureau Randstad **Frits Goldsmiding** en mede-oprichter van

Petroplus - **Willem Willemstein** doen hieraan mee. Ik ben enorm blij dat deze mannen hebben toegezegd.

Het vraagt moed om je openlijk met Christus te identificeren. Ik denk dat nog steeds te veel christenen daarvoor te gemakkelijk terugschrikken.

De verwachting is dat dit forum niet-christelijke studenten, die eigenlijk wel een persoonlijke interesse hebben in het geloof, zal helpen (legitimeren) om hun zoektocht meer openlijk handen en voeten te geven. Maar het blijft spannend en verre vanzelfsprekend. Mocht je ook interesse hebben om langs te komen, dan is daar ruimte voor. De datum is : **Donderdag 27 Januari 2011 – 16:00-17:30 uur** in de Aula van de Erasmus Universiteit. Meer info : www.nsr.nu

Communicatie en Fondswerving

Vanuit de directie heb ik ook communicatie en fondswerving als verantwoordelijkheid gekregen. Met enige gepaste trots mag ik zeggen – dat we als Navigators een goede bijdrage aan het koninkrijk van God in Nederland leveren. Onze bekendheid is echter relatief klein. We zijn niet heel goed in het vertellen van wat er in ons werk allemaal gebeurt. Ik denk dat het een zegen en enorm bemoedigend zou zijn als we dat beter zouden doen.

De kansen in ons werk zijn werkelijk enorm. Onze grootste uitdaging is eigenlijk de financiering van de groei van ons werk. Omdat we met zoveel jonge mensen werken en die voortdurend doorstromen, ligt er een enorme uitdaging in de vorming en training van een volgende generatie. Dat is ook waar God ons voor geroepen heeft en waar we in geloven. Dit is echter niet mogelijk zonder de ondersteuning van goede staf. Mocht ons willen helpen op het terrein van communicatie en fondswerving dan ben ik daarin erg geïnteresseerd.

Onze persoonlijke financiën hebben een lift nodig

Qua financiën ligt er nog een forse uitdaging. De afgelopen jaren heeft de uitbreiding van onze vriendenkring, die ons financieel ondersteunt, te midden van alle drukte te weinig prioriteit gekregen.

Ik ben pas dit najaar echt op gang gekomen. Ik merk dat ik het niet gemakkelijk vind om mensen te vragen om ons werk financieel te ondersteunen. Ik zoek ook bij mezelf, waarom ik dat als zo'n hobbel ervaar.

De laatste 2 jaren hebben we financieel goed kunnen afsluiten, doordat een aantal vrienden aan het einde van het jaar een (extra) gift hebben overgemaakt. Dat hebben we ook dit jaar nodig, want we zijn nog niet rond.

Een mijlpaal voor ons gezin

Een hoogtepunt voor ons als gezin was wel de doop van Myrthe en Suzanne in september van dit jaar. Tijdens hun middelbare schooltijd heb ik me wel eens afgevraagd of we de juiste keuzes hadden gemaakt. Vanwege het ontbreken van een christelijke peergroup in onze kerk, door het starten van churchplant waar (nog) geen andere tieners waren. Naar een katholieke middelbare school waar bijna geen andere christenen

waren. We merken dat het lidmaatschap van een Navigators studentenvereniging hen de afgelopen twee jaar erg goed heeft gedaan en dat alles bij elkaar heeft gebracht. Voor hen was het een natuurlijk moment om een duidelijk "JA" tegen Jezus te zeggen. Het was natuurlijk ook bijzonder dat ze dat allebei wilden doen en dat ik met hen het water in mocht.

Regelmatig krijg ik nog een vraag over de gezondheid van **Myrthe**. De laatste drie jaar gaat dat eigenlijk heel goed. Na de hersteloperatie functioneert haar lichaam eigenlijk bijna normaal. Vorig jaar schreef ik dat Myrthe door haar dyslexie geen gemakkelijk start had met haar studie Medicijnen. Het lijkt erop dat ze de slag nu te pakken heeft, want dit najaar haalt ze al haar tentamens in een keer. Dit is erg bemoedigend voor haar. Verder geniet ze enorm van haar studentenleven.

Suzanne is als een vis in het water in Rotterdam en gaat - zoals ik al schreef - de nodige uitdagingen aan. Ze heeft een missionair hart en zoekt hoe ze niet-christelijke vrienden kan inspireren om Jezus te zoeken. Door de bezuinigingen in de zorg zal het activerings centrum voor psychiatrische cliënten waar **Joke** nu werkt komend jaar waarschijnlijk sluiten. Ze heeft een vast contract, maar het zal een uitdaging zijn om een nieuwe passende baan te vinden.

Doordat de meiden nu het huis uit zijn ervaren Joke en ik dat we weer veel meer als team optrekken. Eén van onze verlangens is om meer te betekenen in de buurt. Door alle drukke werkzaamheden in werk en kerk zijn we daar te weinig aan toegekomen. We zijn benieuwd hoe God op deze weg gaat leiden.

We willen jullie enorm bedanken voor je support en betrokkenheid in het afgelopen jaar. We wensen je de nabijheid en zegen van God voor 2011.

Met hartelijke groet, in Jezus verbonden,

Joke en Jelle

Reacties en adreswijzigingen graag naar :

Huub van den Brulestraat 28, 3065 PG Rotterdam,

Tel: 06-29045954, E-mail: Jelle.Jongsma@Navigators.NL

Giften naar : De Navigators, Driebergen, Girorekening - 29340, O.v.v. Joke & Jelle Jongsma

Seminar met Mark Stibbe
Maandag 24 Januari 2011
10:00-16:00 uur in Houten

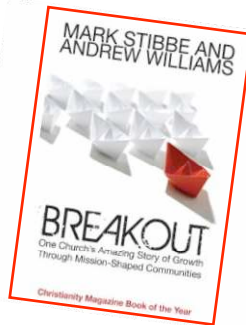
Boekbespreking

BREAKOUT

Mark Stibbe en Andrew Williams

BREAKOUT gaat over een kerk ten westen van London, St Andrews in Chorleywood. Het is een positieve gemeente van ongeveer 600 mensen. Mark Stibbe wordt daar in 1995 beroepen als predikant. Hij ervaart een van God gegeven roeping om de kerk meer missionair te maken. Maar alle inspanning ten spijt lukt dat gedurende 8 jaar niet. De kerk maakt eigenlijk geen groei door en het bereiken van niet-kerkelijke mensen lukt niet. Omdat de kleine groepen ook niet erg goed lopen, wordt besloten om speciaal hiervoor iemand aan te trekken, Andrew Williams. Deze komt met een voorstel om de kleine groepen te clusteren in middelgrote groepen van maximaal 50 personen. Mark doet het voorstel dat deze middelgrote groepen een missionaire focus moeten kiezen. De naam die ze ervoor gebruiken zijn zogenaamde "mission shaped communities" (MSC's). Rond dezelfde tijd wordt besloten dat de kerk gerenoveerd moet worden. Dat betekent dat het gebouw gedurende 9 maanden niet gebruikt kan worden. In plaats van een ander groot gebouw te huren, als een alternatief voor het kerkgebouw, besluit men dat de gemeente gedurende die 9 maanden in verschillende clusters (MSC's) bij elkaar zal komen. Dit besluit blijkt een enorme katalysator te worden.

Er worden ruim 20 clusters gevormd rondom verschillende missionaire focussen. Deze worden niet van boven opgelegd, maar mensen uit de kerk worden gestimuleerd om met voorstellen te komen. Vervolgens wordt geprobeerd om andere gemeentelieden te werven voor die focussen. Het resultaat is dat de gemeente op zondagmorgen niet op één plaats bij elkaar komt, maar op meer dan 20 plaatsen, en nadrukkelijk veel dichterbij de mensen die normaal niet gewend waren om naar de kerk te gaan. Het effect van deze strategische beslissing is enorm. In anderhalf jaar tijd groeit de gemeente van 600 naar 1600 mensen. Er komen meer dan 200 tot 300 mensen tot geloof. Er ontstaat een enorme dynamiek. Na 9 maanden was het kerkgebouw gerenoveerd. Waar gaat men dat nu voor gebruiken? Het blijkt dat niet iedereen enthousiast is over de nieuwe opzet met de "mission shaped communities". Daarom start men ook de zogenaamde "central church". Deze groep komt iedere zondag gewoon weer bij elkaar in het gerenoveerde kerkgebouw. Deze "central church" wordt echter nadrukkelijk dienstbaar aan de "mission shaped communities."

Kan dit ook werken in Nederlandse kerken ?

Aanvankelijk had ik nog de nodige vragen bij dit kerkmodel. Wat me echter bij het lezen van het boek ondermeer aansprak, was hoe deze verandering ingegeven werd door het nadrukkelijk zoeken van Gods leiding in het proces. Het was niet alleen een slimme strategie. Je proeft een diep verlangen om te doen waarheen God leidt.

Ik herken het probleem dat het moeilijk is om een grotere kerk nadrukkelijk missionair te maken en te houden. Door de grotere omvang ga je meer richting consumeren. De neiging lijkt automatisch te zijn dat de gerichtheid naar binnen gaat i.p.v. naar buiten. Daarom is het zo sterk dat de middelgrote groepen expliciet een doelgroep buiten zichzelf hebben gekozen. De missionaire doelstelling staat bovenaan.

Als ik terugdenk aan de afgelopen 27 jaar als staf bij Navigators, dan herken ik dat ook wij meer effectief werden, als we een meer specifieke doelgroep definieerden. Je richten op alle studenten in Rotterdam klinkt mooi, maar waar richt je je dan op? Die groep is nog steeds enorm divers. Ik denk bijvoorbeeld aan een actie – jaren geleden – om de studenten van het Rotterdams Studenten Corps te bereiken. Mede omdat we zo specifiek inzoomden op deze groep, werden we verrassend creatief, sloten we goed aan en hadden we daardoor een verrassende vrucht en waren dus effectief.

Wat ik ook sterk aan het model vind is dat je het met elkaar doet. Bij Navigators zijn we vanouds gewend om individuen te stimuleren om hun vrienden en bekenden te bereiken. Er liggen ook veel kansen voor enkelingen. De een kan dit echter beter dan de ander, maar eigenlijk komt iedereen in z'n eentje ook tekort. Het spreekt me aan dat je het in een middelgrote groep met elkaar doet. Daarin ligt veel kracht.

Bij de Navigators studentenverenigingen bestaan de middelgrote groepen eigenlijk al jaren, in de vorm van disputen en kringhuizen. Als deze groepen mede kiezen voor een eigen missionaire focusgroep, verwacht ik dat de missionaire vrucht enorm zal gaan toenemen.

Op 24 januari 2011 organiseren de Navigators samen met New Wine en "Nederland zoekt" een seminar over deze vorm van kerk zijn. Iedereen die geïnteresseerd is, is van harte uitgenodigd.

Voor meer informatie :

www.navigators.nl - Onder wat doen we ?
Daar kun je je ook digitaal opgeven voor de dag.
De kosten bedragen €25 inclusief koffie en lunch.